

אתה רוצה להרוויח מיליונים מבלי להשקיע אגורה אחת? - פנה לאוצר - שם יש

הפרקליט
עורך־הדין חיים הרצוג הוא פרקליט מבוקש ביותר על־ידי משקיעי־חוץ, המחפשים אדם בעל קשרים במדינה.

יהודי המעורה בקהילה היהודית באנגליה. כאשר קיבל הזו מממדי שלת־ישראל את המכתב המאשר כי יש לו זכויות לחיפוש־נפט, החל מתרוצץ בשוק ומוכר את הזכויות, או חלקים מהם, כדי לייצא את מיליון הלירות האנגליות שצריך היה להכניס, כתנאי מוקדם לקבלת הזכויות!

דבר זה התאפשר, בגלל השלומיאליות המחרידה של הנריק וקליר, שלא דרשו כי הכסף המובטח אכן יוכנס לחשבון־בנק סגור, אלא הסתפקו בהבטחת בעלמא כי הוא קיים.

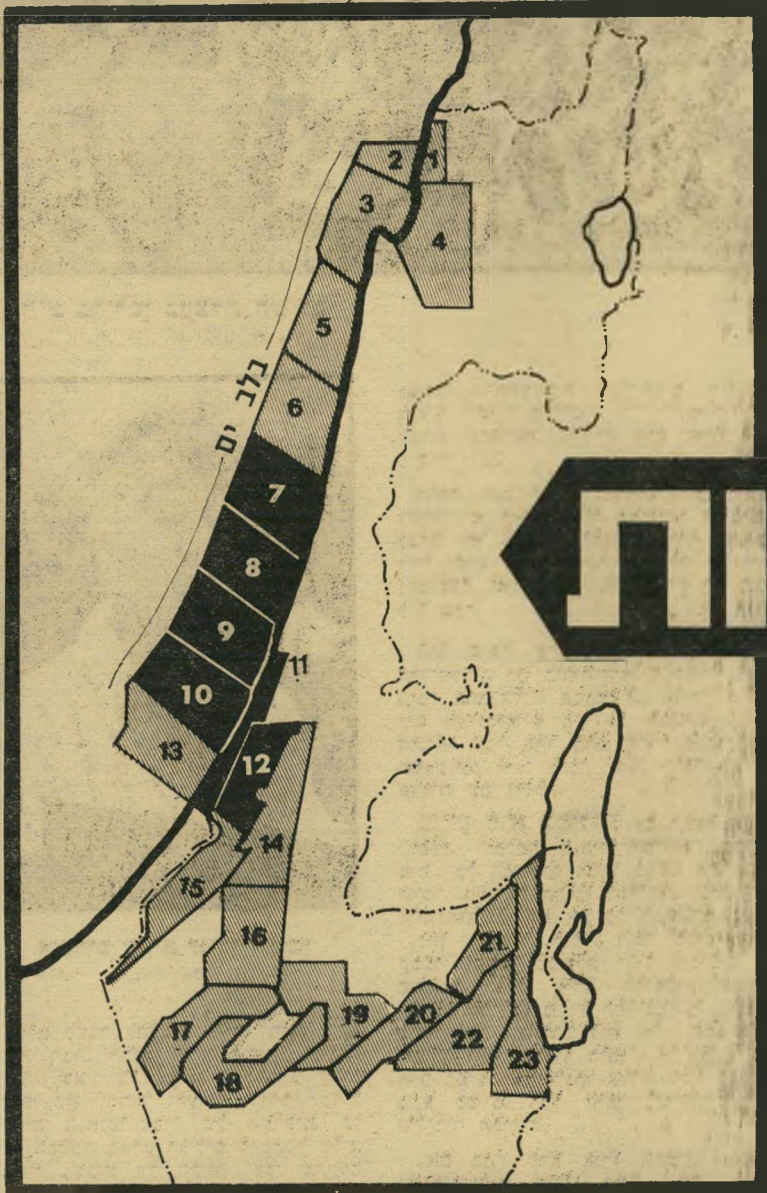
לחברת ליטווין יש כסף — אבל נראה שאין לה חשק להשקיע אותו בעסק זה. כאשר נודע בישראל כי עכשיו מתרוצץ צים עם הזכויות ומנסים לממשם, קמה סערת־רוחות. בינתיים גם מונה ממונה חדש לכל חיי פושי־נפט בארץ, הלא הוא ישראל ליאור, מי שהיה שלישה הצבאי של גולדה מאיר. ליאור ודינשטיין, שהזר ארצה ממסע ארוך בחו"ל, הורו להקפיא מייד את העסקה.

לכל דורש

הם גם הורו לחקור כיצד נעשה תח כבל עיסקה תמוחה מעין זו. אמר ליאור להעולם הזה: "אנו בוחנים את העיסקה בהירות רבה. היא לא בשלה מספיק, ואנו בודקים אותה היטב." אלי קליר, הגם שאישר כי היומים החלו מנסים רק עכשיו לגייס את הכסף, טען שאם ירצו, יוכלו לתת את הכסף מאמצעי־השלהם. על־כ־פנים, אמר קליר, לא ירשו להם למכור חלקים מן הזכויות לאחרים, ללא אישור ממשלתי ישראלי.

נציגים של האנגלים, עורך־הדין מיכאל פוקס ממישרד הרצוג, טען כי אינו מוסמך לומר דבר בעניין.

מיד לאחר מכן קבע רבין קביעה שנייה: הגולן הוא "חלק ממדינת־ישראל", והוא יישאר כזה. מכיוון שסוריה לא תשלים עם כך, צפויה מילחמה. (המשך בעמוד 16)

מכירת סוף העונה

זוהי מפת זכויות־הנפט של ישראל. הזיכיונות הצבועים בשחור, שישה במספר, נסחרו על־ידי הממשלה לחברת ליטווין. אלה הם הזיכיונות באזורים המבטיחים ביותר של ישראל, וכוללים את הזיכיון באזור חלק, בו שואבים נפט מזה עשר שנים. האזורים במפה הם: לפי המספרים: (1) נהריה, (2) עכו, (3) חיפה, (4) שרעם, (5) קיסריה, (6) נתניה, (7) הרצליה־שפיים, (8) תל־אביב, (9) פלמחים, (10) אשדוד, (11) אשקלון, (12) חלק, (13) אשקלון ב, (14) גת, (15) שדרות, (16) אופקים, (17) חלוצה, (18) רביבים, (19) להב, (21) ערד, (22) דימונה, (23) גוריס.

לכל דורש

וונה הממשלה, ולא קרה שום דבר. שום הוזה מחייב לא נחתם בין ליטווין ל־לפידות וחניה. תחת זאת החלו שמועות משונות מגיעות ארצה — כה משונות עד שנוציגי הממשלה החלו בודקים את מהות העיסקה ואת אופי מציעיה באנגליה.

שלומיאליות מחרידה

תוצאות היו מאזפות. מסתבר הן כי אחד משני היומים הזריזים שבאו ארצה בשם "ליטווין" הוא

הממשלה עם הודיעה כי הקידוחים יתחילו תוך שלושה־ארבעה חודשים, כלומר עד סוף אוגוסט. הנריק הודיע על ההישגים בגאווה רבה. היתה זו הפעם הראשונה שהממונים על הנפט במישרד הפיתוח השיגו השקעות זרות לחיפוש־נפט. אותה שעה היה הרצוג לממשלה בנושאי הנפט, ד"ר צבי דינשטיין, בחו"ל, וההסדר נעשה בילעדני. מנכ"ל לפידות, מרדכי חן, אף שיעקם את חוטמו נוכח מסירת הזכויות הטובים ביותר לזרים, שתק נוכח הניפונף במיליון הלירות האנגליות שארטיטו תרוממה. עברו כשלושה חודשים ממיכתב־ההכר

מי לא זוכר את ויליאם שטרן הגדול? כן, זה מפא"לן. המיליונר היראדי. זה שהבנקים והאוצר אמרו עליו שהוא יציב כבולת, ואפשר לתת לו הכל. ונתנו לו אשראים ומלונות והקלות ר־הלוואות, ומה־לא, והוא פשט רגל. משלם־המיסים יכסה את הנזקים. מי לא זוכר את ברני קורנפלד הגדול? כן, זה מאי־אראס, המיליארדר האדיר, שרק הקים אימפריה עולמית, וכאשר בא לישראל אל הסכנים לחפש כאן נפט נתנו לו את כל סיני בחינם. רק שיעשה טובה ויחפש. מרדכי פרידמן מנחבי נפט עבר למענו. ממשלת ישראל מימנה אותו. וכדי שישקע כאן כסף בחיפוש־נפט, נתנו לו אישור להוציא כספים מישראל לקרנות איראן אס. קורנפלד לא התחיל אף בקידוח אחד, אבל הספיק להוציא 40 מיליון דולר מ־ישראלים, והם הפסידו את הכסף. המדינה

זכויות

הפסידה את המטבע הזה, שכן קורנפלד הגדול המוטט. ישראל שילמה את הנזקים בי־פיני.

דומה כי ראשי האוצר אינם לומדים את הלכה מכל הפרשיות הללו ודומותיהן. כאשר מגיע ארצה טיפוס כלשהו הטוען ש־הוא מיליארדר, והוא מוכן להשקיע כספים — אבל לא כספים שלו — חייבת להידלק נורה אדומה באוצר. מנכ"ל כור, מאיר עמית, טבע את הדבר אימרה כי לישראל יש משקיעים זרים רבים בשיתוף אופייאם: ראשי התיבות של Other Peoples' Money, הכסף של הזולת. בימים אלה שוב נכנס האוצר, כתחום הנפט, להרפתקות הזועות קות לשמיים כי הן פועלות בשיטת האופייאם.

איזורי־הנפט הטובים ביותר

לפני חודשיים־שלושה הגיעו ארצה שני אישים כבודים, המייצגים חברי אמריקאית־בריטית בשם ליטווין. זהו חברת שיקר עיסוקה בהקמת בתי־זיקוק ומיתקני־קדיחה. לקבוצת ליטווין חברת ה־קרית גולב אוברסיז ליטווין, העוסקת גם בחיפוש־נפט.

באמצעות פרקליטם הישראלי, חיים הרצוג, נכנסו הנציגים למשאומתן עם הרצוג ממונה על הנפט במישרד־הממשלה, רון הנריק, ועם מנהל חברת־הנפט הממשלתית חניה (חיפוש־נפט — השקעות). אלי קליר, נציג הממשלה שמעו כי החברה הזרה הקציבה מיליון לירות שטרלינג לחיפוש־נפט בישראל, אך יתנו לה את הזכויות, וכבר יוצא הכסף והקידוחים יתחילו. שמעו הנריק וקליר את הסכום הנקוב בדקו ומצאו כי חברת ליטווין אכן יודעת בתחום בתי־הזיקוק, וראו הזדמנות נאותה להזכות לממשלה כי הנה הם מסוגלים לגייס כסף להשקעות בישראל. הלכו ונתנו לליטווין מכתב הקובע כי תוקם מיסגרת ישראלית, בה תהיה ליטווין שותפת ב־60%, תמורת מיליון הלירות שטרלינג שלה, ויתר האחוזים יתחלקו בין חברת חניה (15%), וחברת לפידות הממשלתית (25%).

המכתב מאשר "ליטווין" זיכיונות־חיפוש בשטחים האזורים הטובים בארץ: כל רצועת החוף, מקיבוץ פמיים בצפון ועד אשדוד וחלק ברבם.

הפגנת־הנוכחות מצד ראשי־הממשלה היתה, על כן, הגיונית. אולם בהגיע ל־רמה, נעלם הגיון זה. מסקנה אכזרית. כי באותו יום הש־מיע רבין שתי הצהרות, שהצטרפו יחד